

כל מה שמתגדר ומתקפר שם הטעם יותר מתגדר ומתקפר ביותר: (קלם ב, ט)

טוב להגיד ולשיר **נִנְחַמֵּן נִחְמָן מַאוֹמֵן** לזכות לכל היישועות

השכנת של רבינו נחמן מברסלב

ביום שני פרשת יתרו שבאתרי לבית רבי יעקב יוסף נרו יאיר דרבני תחליה עם כל בני-בתו מהשדוך שעשה בקרוב מבראך וזה צריך לי לידע אחר כך אכלנו סעודת החצרים ועדין לא בא לא רבוי יודל ולא רבוי יעקב יוסף ובעל העגלה אף לדרכו והכרח רבוי גרשון לחור לבתו, ולא ראה פנים עם רבוי יודל נרו יאיר שבא בשביב זה אחר כך דברתי הרבה עם רבוי זאב בן רבוי יעקב מרבענו זכרונו לברכה, וגם קבל אצל חדושים שלו לעיין בהם ולעת ערב בא רבוי יעקב יוסף נרו יאיר וקיבלו אותו באהבה רבה כדרךנו תמיד:

שלחו

... עבר קציר, אלה קץ, ואנחנו לא נשענו... זה הניגון הוא התבזבזות של חדש אלול, אישי שלמוני הלכו בלילה לעיר בחצות, אחרי חצות היה זמן לצחוק, אז עבר קציר, חדש אלול הוاء כבר הסוף, כבר עבר כל הקץ יאנחנו לא נשענו, זה היה התבזבזות, מן התבזבזות. היה קולות כלאה בעיר, עמוק הלב, אולי אנחנו? עבר קציר, כבר עבר קציר, אלה קץ, ואנחנו לא נשענו... מתי נזכה לתשובה? מתי אלול, עבר הכל ואנחנו לא נשענו, עוד קצת אנחנו לא חולכים עלום האמת, מה היה [מאטנו]? עבר קציר, כל קץ, כל חינוי, כל כוחנו, עבר הכל אנחנו לא ונשענו, זה לא רק הקציר הזה, עבר קציר, ונשענו לא נשענו.

לפני הרבה שנים, נפתח בטבריה מלון, עם כל התאות. אני היתי אופה. ובעל המלון רצה האופה המכוי מומחה והכי טוב. אז אמרו לו: "אודסרא, מאפיית אודסרא", אז הוא שלח אחרי, אני באתי, והוא קנה אצלי לחם חלה, וכולם היו מקרים כאלה: "ישראל בער הברסלבר, הווא עלה לעילה ולבילה, ואנחנו כולנו עניים, אין לנו כסף, וישראל בער הברסלבר יש לו מאפייה, זה בית חרושת לכיסף. מאפייה? כולם התקנאו. ואני, יש לי נסים שלא עשותי עיור, הדמעות ירדו מאליהם, אני לא צריך לחשב שירדו דמעות, הדמעות יצאו מאליהם, אני לא רציתי, אני חדתי שאני איה עיור. דמעות, לעניין זה נראה מאד! זה לוקה המאור עניים. אני לא רציתי לבכות, אבל זה יצא מאליהם, מוגדל צער שהיה לי. בשביב מה הכסף? בעל המלון, היה יודע ספר, והוא אהב לשמע דברי תורה, אני דברתי אותו מרבען, והוא נתרשם... ואני היתי אצלו יחיד בעולם...

זה ארצנו [פה], הגויים אין להם שום חלק פה, זה רק לנו, אנחנו עס קדוש, ארץ קדושה, ואנחנו עם קדוש...

... אני צריך לлечט אצלו לדבר אותו בשביב ענייני הדירה, אנחנו צרייכים להדפס, צרייכים דירה גודלה. הנשיא אמר לי: "כל מה שאתה תבקש, יש לך, יש לך רשות הכל לבקש", ואני רוצה שייתן דירה לנו בשביב כרכית הספרים ובנו ולהחזק ספרי רבנו למיכורה, אני רוצה לлечט אצלו להזכיר אותו שהוא אמר כך, שייתן דירה בשביב הספרים רבנו, לכרכיה ולמכירה. זה עיקר גדול שיתן אבן, מקום גדול בשביב כרכית הספרים ומיכרת הספרים והכל מה צרייכים, ויתן לנו דירה טובה, רחבה וגדולה, בכל מקום, אבל אם יורשלים יותר טוב. אנחנו צרייכים מקום בשביב הספרים, בשביב לעבוד, בשביב למכור, אנחנו צרייכים מקום גדול.

צרייכים לדבר אותו, בשם ישראל בער אודסרא. הדבר מפוזרט, כל השרים כולם יודעים "ישראל בער אודסרא", הנשיא שזר הוא היהודי:

לצפרוזן עצה מולעפן
לי ישלאל בער אודסרא
בז' לא איזזיך שלמה, צץ'

שבת וקרלא

אם עולה קרבנו ... עיקרא אי, ג'
זה בחינת קרבן עולה, שמכפר על הרהור הלב, כמו שאמרו ربונו – זכרונם לברכה ("мир ויקרא פ"ז"), כמו שכותב: והעולה על רוחכם[ג] – שעולה מכפר הרהור. כי יש בחינת (תחלים לח): לבי שחחרר; כי יש קליפה, שהיא מעקמת ומסבבת הלב בעקבומים וסבונים ובבלולים הרבה, והיא מוקמת קליפת נגה, ועל כן נקרא שחחרר, תרגום של סביב: שחור שחור, בחינת (יחזקאל א): ונגה לו סביב, כי היא בחינת תרגום, כמובא ע"י בליךוי א' סי' יט), ועל כן כתיב בלשון הרגום. וכשאדם נופל לשם, זהה בחינת מקומות המטנפים, ואז מבקש וצוקע "אהיה" מקום כבודו, וזה בעצמו תיקומו, כי חזר ושב אל הכבוד העליון, שהוא בחינת "אהיה" ... וזה בחינות עולה, בחינת (בראשית כב): ו"אהיה" השה לעולה; שהחנית "אהיה" היא בחינותה שהעולה, לתקון ולכפר הרהור הלב, שבא ממוקמות המטנפים כנ"ל, כי על ידי בחינות "אהיה" נתתקון וועל מהם כנ"ל. וזה בחינות תשובה, כי זה עיקר התשובה, כשהאדם מבקש וממחפש אחר כבודו ומצטרע "אהיה" מקום כבודו, וזה בעצמו תשובהו ותיקומו כנ"ל, והבן היטב. (לקוטי מוהר"ן ב' – סימן י"ב, עיין שם)

ונפש כי תקורייב קרבן מנהה...

יעקראב, א'
וכמו שפירש רש"י (ע"פ מנוחות כד): לא נאמר נפש אלא במנהה, מי דרכו להקריב מנהה? עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפש. 'נפש' זה בחינת רצון והשתוקות חזק במסירת נפש. כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו' זה בחינת זבחת היצר כמובא, אבל המנהה אין בה שחיטה, והיא בחינת קרבן עני, אין עני אלא מן הדעת (נדירים מא'), הינו מי שהוא עני במעשה טובים ואין בו דעת לזכח את יצרו למורי ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן לה' נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו הינו רצונו, שזו בחינת קרבן מנהה שנאמר בה נפש שהיא קרבן עני שאין בה שום שחיטה ואף על פי כן היא יקרה מזאך בעיניו ה' יתברך מאחר שרצינו חזק כלכך לה' יתברך עד שגם הוא בעניותו הגדולה איןנו מונע את עצמו מהקריב קרבן לה', דהיינו בחינת קרבן מנהה שהוא בחינת נפש בחינת רצון. (לקוטי הלוות – חלכות ברכת הרוח ה' – אות ח')

מלח ברית אלקייך ... עיקרא ב, י"ט

אמרו ربונינו זיל: נאמר 'ברית' במלח ונאמר 'ברית' ביסורין כי הייסורים הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שמהם באין כל התאות וכל החטאיהם, שממשcinו נמשcin כל הכפרות וכל הקשיות וחסרו אמונה. ועל כן כשובקה על ידי יסורין להתעורר בתשובה ולפפש בשמעיו ולפתח לנקב לבו האבן, שזו בחינת מליחה בכל מזקק דיקא, אז זוכה על ידי זה לgres ולפלט כל הדמים הרעים, שהם כל התאות, ולזכות לאמונה שלמה. וכן על ידי תענית בהתעוררות התשובה ולב נשרב כנ"ל, זוכה גם כן לזה. (לקוטי הלוות – הלכות חלב ודם ד' – אותיות יי' יי' לא אוצר היראה - יסורין וישועה, י"ג)

ס' פור

... ביום שני פרשת יתרו השכמנו והלכנו על הנהר שנקרש בלילה, כדי לבוא לתוך העיר שמעברו השני, כדי לילך לטבל במקווה ולהתפלל שם בבית המדרש, ולאחר התפללה באתי לבית רבי יעקב יוסף נרו יairo שהיא אכסניה של, אבל הוא בעצם עדיין לא בא לבתו ונתעכבותי שם בטשערין כל אותו השבוע עד יום שלישי פרשת משפטים (ספרימי מורהנית חלק ב' – סימן ל"ד)

בשמחה על ידי הנתקות הטעות שמצויה בעצמו, כמברא בלקוטי מוהר"ז (ח' סי' רפ"ב) בתורה "יאזורה לאליך בעודי". ועל ידי מידת השמחה כראוי, ממשיכים את קשת חדש ניסן ושמחוו בכל השנה כללה, שככל השנה כללה יוכל להתחזק בשמחה כראוי, ועל ידי זה ינצל מפרקה לילה וחמנא לפחות, וזכה לתיקון הברית.

♦... ותעוזרו להמשיך קשת חדש ניסן, ראש חדשים, עליינו ועל כל-ישראל. וכש שھזאת בו את עמק ישראל מגמות מצרים, ערבות הארץ, שהוא גם הברית, כן ברחמייך הרבים, שתצליחו כלנו בכח קשת החדש שנה ושהנה, לכל נפש ונפש מעיך ישראל, תושיעני ותגאלנו בכל דור ודור, בכל זהה ראש חדשים ראשון הוא לחדי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, גאלת ישועת ישראל, שנזכה כלנו על-ידי-זה לנאלת הנפש באמות, שתגאלנו ונפשינו האמללות ממד מפוג מקורה לילה חס ושלום ולא נשלב בעוננו זהה לעולם, אנחנו וצאצאיינו וצאצאי עמק בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא בمزיד, לא באנס ולא ברצון.

♦ אבינו מלכנו חמל עליינו, אבינו מלכנו חוס וرحم עליינו, אבינו מלכנו חמל על עולנו וטפנו. ותעוזרו להמשיך קשת ושמחת ניסן על כל השנה כללה, ונזכה להיות בשמחה תנמיד, ולהביאו תנמיד שחוק ושמחה וע' והודוה בכל המלאכים הקדושים, והוא הוד והדר לפניהם ע' וחוודה במקומם בכל השנה כללה, כמו בחודש ניסן. ונזכה תמיד לתוכך חיוק ותקף להמלאים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל ע' ותעכומות. ויבטלו כל השדים והקליפות, ולא יתנו להם שום י蔴קה מהשפע הקדושה היורדת לנו, עד שנזכה למאכלים ומשקאות מבקרים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאת מקרת לילה, חס ושלום, ולהיות קדושים וטהוריים תמיד (לקוטי תפילה ב – מתוך תפילה ה):

מכתב (אבי הנחלבי – מכתב יג, המשך)

דע, כי כל עיקר הגאהה תלויה לך בזאת שיתגלה ויזור או רבו ולהרים את דרג רבנו בעולם, שיתודע לכל שהתקרובות אליו זיל מאירים כל האורות אשר צרייכים להאריך עלי-ידי משיח צדקנו.

על-ידי הספרים הקדושים של הצדיק זוכין לעונות שלמות, ככל אחד יכול לתת עזה נפשו בכל מקום אשר הוא שם.

כבר דברתי עמק הרבה בעזותה כי יתרבד מהנהל נבע וכן כל ספריו הקדושים לפניו, מי יתנו תשעask בהם תמיד ותלך בדרכיו הקדושים בכל עת, ואנו צרייכים לו רם אלף אלפיים פעמים אשרינו על כל תורה וממנו, ללא תורתו שעשוינו – לא היינו יכולים להתקיים עתה לאחרית הימים האלה בזוק העתים האלה אשר באו מים עד נשפכל כל אחד, ומתלה לאל בחסדו הדגול הפליא לעשות עמו לגולות תורה כלאה ועצות עמקות כלאה על כל דבר ודבר בדרכים נפלאים מאד, בדרך תמיינות ופשיות גמור השווים לכל נפש, ואף-על-פי כן הכל נמשך ממענייני הישועה מימים עמוקים עצה וכו', עמקים עמוקים מאד אשר אפילו מי שבא במעמקי מים ושבلت שטפתו יכול למצוא גם שם את ה' יתברך ולהתקרב אליו מכל מקום שהוא, ולמען ה' לבב יתישנו בעיניך חס ושלום חס ושלום דברינו, כי הם מותחדים בכל יומם. אשרי המשים לב להם "мир האבן זיך מער ניט מחיה צויזן נאר מיט דעם וואס מיר וויסיין פון איזוי אמתען רביזו צויזן יונ עליינו" אין לנו עוד במאלה החריות את עצמנו כי אם במאה שאנו יודעים מרבי כזה אמותי צויזן יונ עליינו ועל חברנו אנו נשענים כי לעולם לא נbos.

וידע מוחדש כי זכינו להיות מזוע ישואל, ובוחסדו הנפלא נשינו כצפור נמלטה מפה יוקשים מועלמת והסתתרת נקדת האמת המAIR עתה בכל העולמות, מכל שכו בעולם הזה, כי מעצם חשת המעשים וכיסיות השכל נחש האור ונעלם מאד עד שרבים לא די שאינם נהנים מאורו הגדול אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו מאד, ואני מזוהיריך ומזריך שתוצר זאת בכל יום ויום היטיב היטיב בכל מה שעובר עלייך.

ברוך ה' אשר עוזרנו עד הנה רחמייו להיות נCKER על שמנו הגדל, כן יוסיף חסדו עמו בזאה ובבא להיות נCKER עמו ונפשנו תהיה נכללת לניצח בתוד כל הנפשות הנקראים על שמו זיל.

אהובך הנאמן, המעריך בערך תמיד,
ישואל דב אודס

parshah

דברי ישראל קاردונא, יציל

**היה מפשיט את הנעלים
שלו, ללבת ליעדר בליליה,
שלא ישמע השבטים:**

**אני בבר יודע איך לדאה
העולם אחדyi ביאת
המשיח: הברתי את
רבי ישראל קاردונא, יציל**

"ישראל בעיר אידסר זה אבוי הנחל", הוא נתן שם בספר "אבי הנחל" מה שהוא יגיד לכם, הוא ירושם ת忿' וויתן ת忿' כל מה שהבטה, שייתן דירה גדולה בשביב ספרי רבנו, לעבוד ולמכור... לא זכרתי שאחננו צרייכים מוקם גדול וקודש בשביב להדפס ספרי רבנו ולהכנס בועלם, בכל העלים, בכל המדינות...
...{שיעשה} את זה וזה בקדושה גדולה ובMISSORTOT נש', מקום ספרי רבנו רבינו נחמן, כל הגאולה תלוי בזאה, אני יודע שהו איר גדור, שעה על הכל, על כל הפעולות של כל אחד מישראל. עיקר הגאולה. ניתן לנו דירה גדולה לכבוד רבנו... יהיה לו חלק בהגאולה, מי שיעסוק בזאה...
...לبن זה המתקה על כל העניינים, אני קשה לי הדבר, אני לא יכול לדבר, אז היהת המתקה...
...בא הזמן עכשיו להוציא את הערבים מאלצנו...
...זה עניין הגאולה בשלמות, באמות, אמונה זו עוד לא היה בעולם, חכמה זהה עוד לא היה בעולם, זה כל חיותינו וכל חיינו, אם אתם רוצחים שאיני אחיה, תהיו שקטים! אני אומר, אני צרייך זה זהה, תנתנו, אם לא אמרו, לא, לא צרייכים, אווי, יש לנו רופא כזה שהוא יכול להחיות מותים, הוא יכול הכל, הוא יחזק אותנו, יחזק אותנו, והוא חדש ומתקדם, חדש, לב חדש, אנחנו החביבו הכל, והוא רופא ומתקדם, עוד לא היה בעולם קדושה כזו, חכמה כזו, שזה夷עשה עולם חדש, ככל יעשו רצון התורה... ובאמת, "ייתחפץ הכל לטובה", הכל יתחפץ. זה שזכהנו, הכל רבנו הקדוש, מה שהוא יכול לעזור לנו, יכול לחדש אותנו, זה הכל רבנו הקדוש, אבל רבנו אמר טוב, אני לא אומר את זה, אם אני אומר, יכול להיות לך, אבל רבנו הקדוש, כל הדיבורים שלו הם דברי השם ממש, אסור להרהור, מה שהוא אומר, צרייכים אנחנו לקבל ולקיים באמונה שלימה....

...דבר זה הוא חדש, לא היה מעולם, הגאולה עדין לא היה בעולם, עכשו הוא זמן הגאולה, כל העולמות יתחפץ, ככל יעבדו את השם, זה דבר חדש, עוד לא היה בעולם, פלא זהה הוא יכול לעזור לנו עוד לא היה, וכל ישראל, אפילו אפיקו יהיה מי שיחיה, הוא יכול לעוזר, לעוזר לנו, לעוזר לו, לעוזר זה, לא היה, העשיים נתגהה...
...הוא מוחזר כל העולם להשם יתברך, אין שום ייאוש בעולם כליל', רק דיבור אחד והוא מרפא ומוחך כל אחד ואחד, הוא מחדש כל אחד ואחד ונותן לו הכל חדש, מוחץ, לב חדש, זה דבר זהה, עניין שהוא עוד לא היה בעולם, אם הוא אמר: "יש מחלות, שאין להם רפואי, שום רפואי, והוא יכול לרפאות גם המחלות האלה", הוא יכול לרפאות אותנו, לחדש אותנו, עד לא היה בעולם חידוש נורא, פלא כזה עוד לא היה בעולם, שהוא יכול לחדש אותנו, לתת לנו לב חדש ומוח חדש והכל חדש, "ריש באני ישראל", ראשי תיבות רבי", הוא הרבי שלנו, הוא נותן לנו הכל חדש, לב חדש, עניינים חדשים, הכל חדש...
...יבאו כל העולם, ככל יבואו למשיח: "תtan ל' תיקון, אני רוצה תיקון!", מוכנים לתון ת忿', דיבור אחד (כבר זה עשה עניין אחר, עניין חדש, יש כבר "ליקוטי מורה", ככל ייש להם תיקון, יש כבר ליקוטי מורה"ן" בעולם...)

עצות המבוארות – פשת, אי-ב')

♦ מי חדש ניסין ימי תשובה הם כמו ימי חדש תשרי. ההינו שכמו בחודש תשרי, ביום ראש השנה, יום כפור, סככות ושmini עצרת, צרייך לעסוק בתשובה ובעינויו יראת השם וקיים המצוות יותר מבל השנה, כך גם בניסין צרייך לעסוק בתשובה וביראת השם וקיים המצוות יותר מאשר ימות השנה.

♦ ניסן הוא בחינת תיקון הברית. ההינו חדש זה מס' גל לתקן הברית, יותר מכל עת אחרת בשנה, אם עוסקים בעצות המסקגות לתקן הברית, כמברא בספריו רבנו זכרונו ברכה, שmonths השמה מועילה מאד לתקן הברית. ההינו שלא לסת לעצבות ולדאוגות לשפט על המה ועל הלב, רק להתחזק במידת השמחה, הן בחרחות גשומות, כפי שມברא רבנו את הפסוק (תהלים ד', ב') "בצ'ר הרחבה ל'י", קו ברוחנית צרייך להתחזק